

BIBLIOTHECA
UNIV. J. A. KOMENSKÝ
BRATISLAVENSIS

394276

kal komp

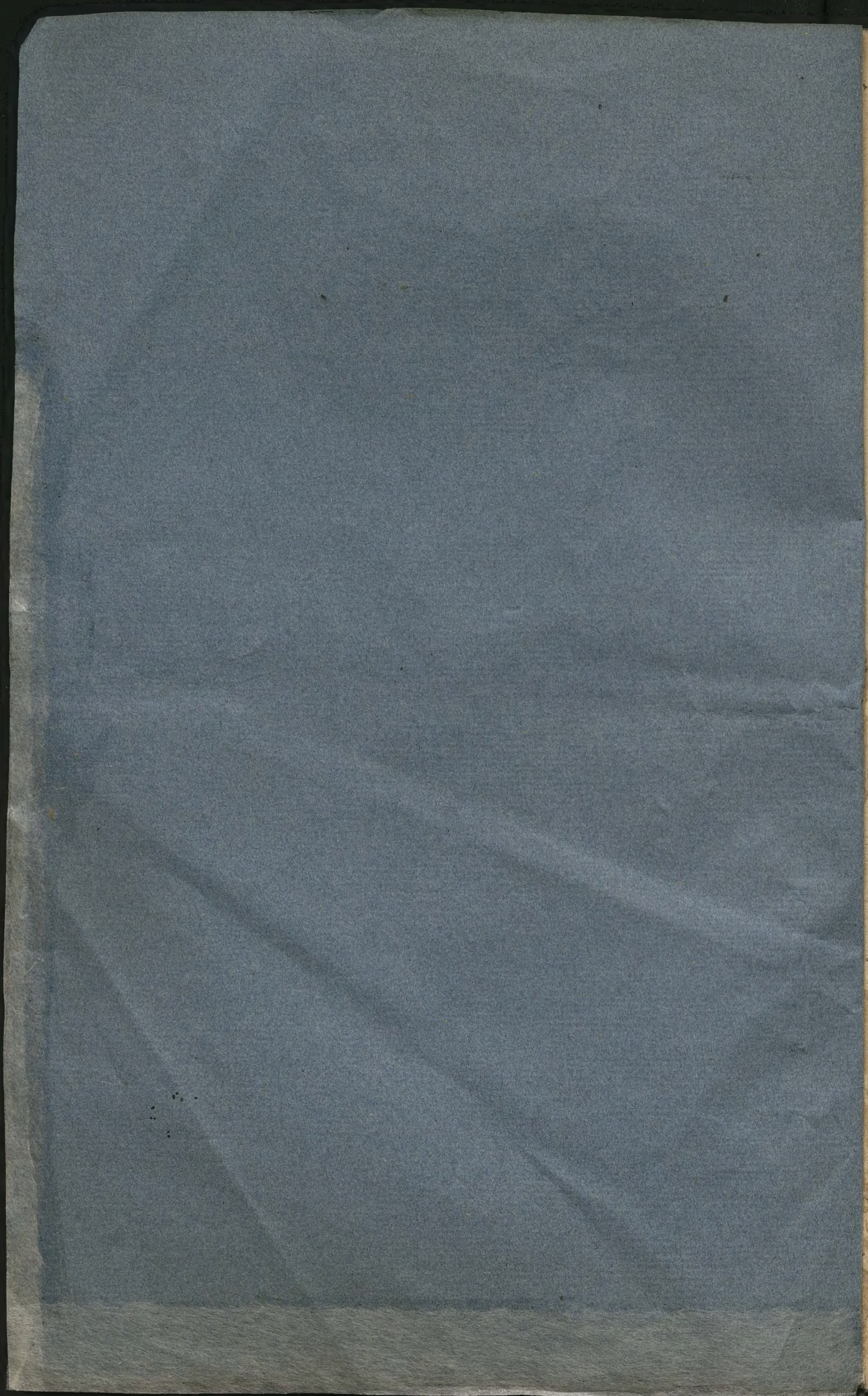
Mag. St. Dr.

III

Medicina

Lajpatkovic Joannis: Quaestio medica de apo-
plexia. Brasoviae, Mic. Alex. Schedel. 1695.

grad

5 med 563
✠
IN NOMINE IESV CRVCIFIXI, AMEN.

QUÆSTIO MEDICA

D E

APOPLEXIA.

PRO LOCO

Inter Clarissimos Viros Inclytæ Facultatis Me-
dicæ, in Almâ Vniversitate Cracouiensi,
DOCTORES ac PROFESSORES
OBTINENDO,

A

M. IOANNE ZAIACZKOWIC

Philosophiæ & Medicinæ Doctore,

S. R. M. Medico & Secretario,

Consule Cracouiensi.

PUBLICÆ DISPUTATIONI
in Lectorio Collegij Majoris,
CC. DD. Theologorum,

PROPOSITA.

ANNO DOMINI M. DC. XCV. DIE XVIII. MENS APRILIS.

CRACOVIAE

Typ: NICOLAI ALEXANDRI SCHEDEL S. R. M. ORD. TYPOGRAPHI.

1695

QUÆSTIO MEDICA

*Disputationes
ex medic.
acad.*

Apoplexia, quæ
est, subitanea o-
mnium actionum
Animaliū, motūs
ac sensūs; cum Principum
Vitaliumq; facultatum læsi-
one, abolitio: ob impeditum,
in Cerebro; Spirituum, in or-
gana totius corporis, influ-
xum: à vitio Spirituum, Idea-
rum, Fermentorum, & Hu-
morum dependens. ex eli-
citis Indicationibus, tripli-
ci Therapeutico præsidio,
Chyrurgiâ, Pharmaciâ, &
Diætâ, sit curabilis, nec ne?

CON.

QUÆSTIO MEDICA

Apoplexia, quæ est, subitanea omnium actionum Animalium, motus ac sensus; cum Principum Vitaliumq; facultatum læsione, abolitio: ob impeditum, in Cerebro; Spirituum, in organa totius corporis, influxum: à vitio Spirituum, Idearum, Fermentorum, & Humorum dependens. ex elicitis Indicationibus, triplici Therapeutico præsidio, Chyrurgiâ, Pharmaciâ, & Diætâ, sit curabilis, nec ne?

CON.

CONCLUSIO I.

Apoplexia est subitanea omnium actionum Animalium, Motûs ac Sensus; cum Principum, Vitaliumq; facultatum læsione; abolitio.

COROLLARIA.

I. Licet Apoplexia, ex vi nominis, a Græco *αποπληξιν*, veluti fulmine percussione, deducatur, eâq; tacti syderari & *αεραελαγι*, quasi invisibili Numine percussi: motu, sensu, voce, ac penè omnibus facultatibus subitanè destituantur: id tamèn soli Apoplexiæ, formaliter attribui non potest.

II. In Apoplexiâ actiones & facultates in tantum afficiuntur, in quantum Spiritus earum rectores in partibus alterantur, (ut in Concl. III. Coroll. III. videre est) nec sui iuris sunt, neq; spirituum emissariorum irradiationem, ad sui resarciendos defectus, a principiis dispensationis suæ, recipere possunt. Quare actionum, v.g. respirationis aut pulsus, aut aliarum Facultatum læsio, nullam parere potest in Apoplexiâ, formalem differentiam & gradum.

III. Apoplexia quantumvis, ex Hippocr: Aph: Sect: II. 42. in Levem seu Debilem, & Gravem sive Fortem, communiter tantum dividatur. Tamèn ratione propriæ Ideæ, & gradûs in Levem, Gravem, & Gravissimam, non malè divideretur.

IV. Apoplexia, Carus, Lethargus, Epilepsia, Paralysis, Ephialtes sive incubus, cognati affectus sunt: nec differunt inter se, ratione subiecti immediati communis, & causæ. Differunt autèm, ratione partium, subiecti mediati; gradûs. determinatricis Ideæ, modi, & symptomatum: adeoq; Apoplexiæ prodromi vel pedissequæ, hi affectus esse conveverunt.

V: Syncope & Hyſterica affectio, cum Apoplexia licet ratione ſubieſti immediati partium, & inſiti Spiritus, differre videantur: tamen ratione ſubieſti immediati ſeſe Communiſ & Inſui Spiritus; tum ratione ſymptomatum, & ſignorum, maximam habent convenientiam. ideoq; & hi, inter morbos Spasmodicos, Cerebri & Nervorum non male a Willifio numerantur.

CONCLUSIO II.

Apoplexia fit, ob impeditum in Cerebro Spirituum, in organa totius Corporis, influxum.

COROLLARIA.

I. Licet Apoplexia materialiter ſeu ſubieſtivè ſit in Cerebro, nihilominus ſubieſtum eiſus immediatum & proximum, ſunt Spiritus. Mediatum verò & ſecundariũ Cerebrum cum ſuis partibus. At eadem in impedito ſpirituum motu, influxu ſcilicet, & effluxu ac conturbatione: ſeu in impedita eorum adiatione; aut, extinctione, formaliter conſiſtit.

II. Nontantum Cerebrum, eiſusq; Spiritus Inſitus ſubieſtum Apoplexiæ ſunt: ſed etiam aliæ partes corporis earumq; Spiritus, ac penè totum corpus humanum: adeò, ut Ens Apoplecticum ſaltim ſecundariò in omnibus partibus reſidere videatur.

III. In ventriculis Cerebri, ab eorum obſtructione Apoplexiam fieri, creditum fuerat Antiquioribus; quod tamen recentiorum Anatomicorum & Practicorum ſuſtulit diligentior obſervatio, eiſusq; ſedem; non in ventriculis Cerebri, ſed in medullari eiſus, ac Cerebelli ſubſtantiâ eſſe evincere videtur ratio. Nobis tamen placet totam Cerebri morem incuſare.

IV. Quæ

IV. Quæcunq; ordinatam in Cerebro, eiusq; medullari substantiâ, corpore calloso; spirituum œconomiam vehementer interturbant, aut totaliter cōfundūt, ita vt transitum & effluxum seu irradiationem eorū impediunt, siue externa siue interna fuerint. Apoplexiam facere consueverunt.

V. Quicunq; capite maiori, & laxâ figurâ, quàm par est, præditi; gravi & frequenti sopore, & præsertim à cibo, tentantur; illiq; collo breui, toroso, & obeso corpore, pigri; oculis tenebrosos, & ex aqueo turbidis, physi taurinâ vel bouinâ: circa regionem occipitis, frigiditatem, torporem, vertiginem, aut grauedinem internè sentiant, Apoplexiæ periculo non vacant. Quodsi verò Senes, Plethorici aut Cachectici, his saltem aliquibus fuerint obnoxii signis (ut multotiès physiognomicæ nostræ obseruationi patuit) certius hoc mali genere moriuntur.

CONCLUSIO III.

Apoplexia, efficienter à vitio Spirituum, eorumq; Ideis, dependet.

COROLLARIA.

I. In Spiritum primariò, ceu Principium vitale, ut Apoplexia; ita omnis recidit morbus. qui solus mortalibus vitæ, & ægris morborum, (ex sententiâ Diuini Senis Hippocr: Lib. de Flat-) author est.

II. Spiritus, si fuerint salibus terrestribus, & crassis immerfi, fixi, obscuri, conturbati; nec ita facile ex crassiori & viscidâ humorum parte euoluantur, inertes, torpidi, actionum edendarum impotes, ac ferè extincti: Apoplexiam causare consueverunt.

III. Licet communiter Spiritibus animalibus & Facultati animali, causa Apoplexiæ, attribuat: nihilominus

Spiritus in communi & absolute sumptus facultatum author in corpore humano, eius in causa est.

IV. Spiritus in tantummodo Infitos & Influxos, recte dividuntur: iidemq; Cælo, & Astris, prout genescim, Italogias, & anomalias debent. Atq; ideo, vitiosa diathesi induta ut ex Coroll. V. sequenti præsentis, Concl. patet in corpore humano dictam Apoplexiæ Fortis & Magnæ, si Infiti (quemadmodum ex Astrologicis sæpè observare licuit) Debilis & Parvæ, si Influxi afficiantur Spiritus: ludunt tragediam.

V. Ideæ, spirituum instrumenta, ac veluti normæ: si Apoplecticam diathesim induant, ad eam inducendam, Spiritum specificè dererminant, ac necessitate physicâ impellunt.

CONCLUSIO IV.

Non tantum à vitio Spirituum, & Idearum, verum etiam a vitio Fermentorum, & Humorum, efficientia Apoplexiæ, dependet.

COROLLARIA.

I. Fermenta, si in Cerebro Spiritui Infito, in quâcunque parte eiusdem, lentorem, narcosim, torpedinem, acorem &c. inducant; aliudvè quodvis fermentum concipiant, per totam Cerebri molem, suâ vi, ac odore saltim disseminent ac imprimant, eius crasim corrumpendo: manifestè ad Apoplecticum affectum disponunt.

II. Fermenta corruptiva: acida, salia, amara &c. si corruptionis gradibus acquisitis, sanguinem, lympham, succum nervicum; in meatibus Cerebri solvant, corrumpant, ac coagulent; Idiopathicæ. Si in quibusvis alijs corporis partibus, congelatis; ac actiuis suis particulis corruptiuis imprægnatis, lege circulationis in Cerebrum supradicti humores prove-

provehantur influxum Spirituū & effluxum conturbent, aut morentur: Sympathetica Apoplexiæ causā inducere possunt

III, Inter causas Apoplexiæ, Humores in censum veniunt; Sanguis, Lympha, & Succus Nerveus sive Nutricius (qui Synovix nomine Paracelsi, non ineptē venire potest) si copiosi aliquandō Spirituum normam secuti torpescant, ac congelentur, in Cerebri substantia : Apoplexiam causare consueverunt, Quod uerò effusioni copiosi sanguinis in substantiam Cerebri attribuitur, id potius spiritui (qui Hippocrati solus *ενοργανος* impetum faciens) irritato : nisi id, à uasorum erosionē, quod Fermentorum acredini debetur; uel àlia violentiā externa causa proveniat; imputari debet, Quare in Op: Tom I, De Apoplexia, Guttas Paracelsi, causa Apoplexiæ, deciduæ: & hinc plebis fabulæ, inter aniles relegandæ,

IV, Melancholia, Bilis, Pituita, ut cadavera sanguinis, lymphæ, à fermentorum supradictorum energiā corruptiva & transmutativa vi producta, veriùs inter causas Apoplexiæ numerantur,

V. Insensibilis Transpiratio; si determinatricem offendat Ideam, inter causas Apoplexiæ, non postremū meretur locū, Huc spectant Inspirata cūm àère miasmata, effluvia narcotica, Spirituum fixativa, & aliæ Res non naturales; Sed & Magnetica, & Antipathetica, ut in pluribus alijs morbis, ita & in Apoplexia, non sunt contemnenda.

CONCLUSIO V.

Apoplexia, ex elicitis Indicationibus, triplici Therapeutico præsidio, Chirurgiâ scilicet, Pharmaciâ, & Diætâ, est curabilis.

COROLLARIA.

I. Apoplexia saltem Debilis, & Fortis, non autem Fortissima est curabilis: adeoq; Indicationes in eius iam curati-

curatione, quā præservatione à subiecto & causā Apoplexiæ desumendæ sunt, eæquè omnino tales esse debent, quæ respiciant Spiritus, earumque Ideas, Fermentà, & Humores.

II. Indicationibus tam Curativis, quam Præservativis, in Apoplexiā Debili, non autem Fortissima (in qua tamen æger absque remediis non est relinquendus) satisfieri debet, triplici Therapeutico præsidio: Chyrurgia. Pharmacia & Diætā.

III. Ex Chyrurgia; Apoplexiæ, tam in eius curatione, quam præservatione, occurrendum est, Venæ sectio, ne; Hirudinum applicatione, Hæmorrhoidum apertione; Vesicatoriis, Fricationibus & Cucurbitulis siccis, magnā flammā excitatis, Cucurbitulis scarificatis, Cucurbitā magnā capiti apposita; Cauteriis actualibus & unctionibus Nuchæ; V. unctionibus, Punctionibus, & Vellicationibus partium extremarum Artus ligaturis artium, Calefactionibus actualibus totius corporis, & præsertim capitis, Trepano, Iniectionibus; Chyrurgiā Infusoriā; Chyrurgia Transfusoria; Vellicationibus; & tractionibus capillorum capitis.

IV. Ex Pharmacia remedia, quæ spiritibus earumque Ideis, & Fermentis aptè cōveniant: in triplici regno Vegetabili, Minerali, & Animalī desumenda: quæ spiritibus motū, vitā, & ordinē torpidis Ideis; ac Humoribus restituere; Fermenta compescere, & exaltata præcipitare, Insensibilem transpirationē, promovere; Magnetismos & Antipathias moderari possint. eaq; tam Simplicia, quam Composita, & ex his ad varias intentiones pro exigentiā causarum accomodanda.

V. Ex Diætā sex Res non naturales præcipuè, Aer, Cibus & Potus, Somnus & Vigilia, Excreta & Retenta &c. in censu esse debent. Quæ suis indicationibus respondeant. Hæc ut & remedia Chyrurgica & Pharmaceutica ad ususim explicare necesse non est sigillatim, cum quæ singulis Individuis & Apoplexiæ differentiis cōmoda sūt, cuique prudens Medicus, cognitæ prius causā, valebit cōcinare: iuxta illud Hip. Lib. de Lege. Medicus, qui sufficiens est ad cognoscendum, erit quodque sufficiens, & ad curandum.

PERMISSU MAGNIFICI D. R E C T O R I S.

978/98

